

Vždyť rozsudek sám poukazuje k možnosti, že si trestankyně V—ová část smeteného cukru, jež odnášela na záchod, přivlastnila a jím se otrávila, jakkoli před tím obžalovaným P-em i ústně ještě důrazně byla varována. Také poukaz k tomu, že trestankyně uklízejí kanceláře za dozoru dozorců, není rozhodnou, ježto nejde v úřadě, jako krajský soud v K., o uklízení jediné kanceláře snad jedinou trestankyní, nýbrž o celou řadu kanceláří a trestanek, jak rozsudek sám v případě F—ové zjišťuje. Tu pak jest vyloučeno, že by dozorkyně neustále stála za každou trestankou. Chtěli-li obžalovaní zneužití otráveného cukru bezpečně zabrániti, neměli se při použití povinné opatrnosti spokojiti s písemnou, pokud se týče i ústní výstrahou, nýbrž měli sami, neměli-li k tomu sluhy pohotově, rozsypaný cukr shrabati, což by věru vzhledem ku nebezpečí nebyvalo tak zvláště obtížným úkolem, a jej buď zničiti, nebo osobám nepovoleným bezpečným uzavřením učiniti nepřístupným. Poněvadž se tak nezachovali, jsou dle § 431 tr. zák. zodpovědnými, a bylo je tímto přestupkem uznati vinnými.

Čís. 477.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.). Počítací stroje jsou předměty potřeby.

(Rozh. ze dne 11. června 1921, Kr I 25/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku lichevního soudu při zemském trestním soudě v Praze ze dne 21. října 1920, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými přestupkem dle § 7 odstavec prvý zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. — mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Stížnost nemá pravdy v tom, že by počítací stroje nebyly předmětem potřeby ve smyslu § 1 zákona o lichvě. Podle tohoto ustanovení rozumějí se předměty potřeby movité věci, které slouží přímo nebo nepřímo k ukojení potřeb lidských a potřeb zvířat domácích. Jest tedy předmětem potřeby vše to, co jest statkem úkojným a co slouží k výrobě a oběhu jeho. Z tohoto důvodu nutno pokládati stroje všeobecně za předměty potřeby a to nejen stroje sloužící k výrobě statků úkojných, nýbrž i stroje umožňující a podporující oběh těchto statků, tedy jak stroje v dílně, tak stroje v písárně. Stroj počítací nahraňuje jednoduché, stále se opakující mechanické úkony síly lidské; hospodářský význam jeho záleží v rozmnožení výsledků práce, úspoře času a pracovních sil, jakož i v naprosté přesnosti a spolehlivosti výkonu. Nákladnost jeho opatření a větší rozsah vykonané práce nesou sebou, že hospodárně a účelně lze užívati takových strojů jen v podnicích většího rozsahu. Tato okolnost však nestačí, aby stroji, jehož hospodářská prospěšnost je nepopřena, («slouží potřebám lidí») se odpírala vlastnost předmětu potřeby, za něž pokládá zákon i takové, které slouží potřebám všech lidí, i takové, které slouží potřebám určitých hospodářských kruhů.